

VĚTRNÍK

Ročník XLII.

Pátek 14. října 2011

Dnes

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Dobronín	
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Morkovice	malý sál
14:30	vítání Dobronín	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Dobronín	před divadlem
16:00	Zátiší s loutnou	velký sál
16:30		
17:00	Žlutice	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Zátiší s loutnou	velký sál
20:00		
20:30	Žlutice	
21:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Václav Bárta

Prach a broky

Morkovští ochotníci, o.s.

Morkovice

Václav Bárta je pro dnešní generaci dramatik tak trochu tajemný. Soudě podle toho, jak často byl vydáván (vydání se opakovala) a jak jsou sešitky s jeho hrami ohmatané, byl často na repertoáru divadel. Šlo ale pravděpodobně o divadla amatérská, protože inscenace profesionálních divadelníků se do divadelní historie nezapsala. Narodil se roku 1889 a většinu svých her napsal ve 30. a 40. letech. Soudě podle toho, že drtivá část jsou veselohry z vesnického prostředí, musel ho nejen znát, ale současně i

mít rád.

„Myslivecká taškařice“ Prach a brodky připomíná operetní libreto – ovšem bez hudebních vstupů. Bárta si nedělal starosti s tématem. Napsal banální, naivní příběh s ostře vykreslenými postavami, které umožňují uplatnit svůj komediální potenciál ve výrazných situacích. Tam, kde byl s logikou v koncích, nastupuje náhoda tak trochu přitažená za vlasy. Morkovští ochotníci projevili značnou vynalézavost, když si na zapomenutého Václava Bártu vzpomněli. A jak je jedině možné, text nevnímali vážně, ale pro obveselení sebe i diváků. Pobavili hodně odvážnými situacemi, které se záměrem autora nemají nic společného (milostné dovádění Slávky a Vrbského za dveřmi myslivny). Problém spočí-

vá v tom, že víceméně kolektivní režie (Přecechtěl, Škrabal a všichni ostatní) nesjednotila herecké výkony. Co je společným jmenovatelem

je jejich sytá barva. Humor ale funguje především tam, kde se nadsázka spojuje s hravostí a roztomilostí (J. Brablík jako Dlabola). Herec by neměl hrát pouze základní pocit, ale proměnu nálady, měl by reagovat na svého partnera a vývoj situace. To se nejlépe daří Blažkovi a Jaškové v mladokomické dvojici. Oscilaci mezi lyrikou a komediálností se daří naplnit i Kříčkovi v postavě Vrbského a P. Žákové v roli Slávky. Za úvahu stojí, jestli by Petra Žáková neměla v začátku u Slávky posílit intelektuální nadhled nad situací. U ostatních postav by se mohla zvýraznit proměna nálady podle konkrétní proměny situace. Čím ostřejší střihy, tím lépe. Do nadsázky by měl být veden i zvuk – zpěv ptáků je svou podkresovou nevýrazností spíš rušivým elementem. Ale existuje přece i troubení jelena nebo ťukání dat-

la...

Groteskní výtvarná složka inscenace (zejména paruky) odpovídá záměru inscenátorů a pomáhá i v kresbě postav.

Máša Caltová

Co na to mladí...

Včerejší adaptaci prvorepublikové hry Prach a broky jsme přijali vesměs pozitivně. Pobavila nás vizuálně propracovaná naivistická scéna a dobré kostýmy, stejně jako velmi obstojné herecké výkony. Hru jsme zařadili jako vcelku povedenou „telenovelu“ nakopnutou typovou komedií s vyhraněnými a dobře rozpoznatelnými typy. Na druhou stranu bychom uvítali víc nápadů a inovací, aby hra udržela naši pozornost po celou dobu poněkud delší stopáže.

Za KDP mladým Šimon Šoltes

Jak to vidí seminaristé

Hru jsme pojmenovali jako parodii, která přehrává to, co původně bylo myšleno opravdově. Základním prostředkem bylo přehrávání, přehnané líčení včetně vousů a paruk, kostýmů a scény. Očekávali jsme větší míru nápadů především u ženských postav. parodie občas spadla do realistické hry. Představení bylo příjemnou zábavou, ale závěrečná replika Žanky - „byla KURVA přes míru“.

půdička

Je vidět, že děti jsou znalé

Druhým hostem letošní přehlídky bylo profesionální Divadlo matky Vackové z Prahy, které přivezlo autorskou loutkovou pohádku pro nejmenší Šípková Růženka. Oslovil jsem tentokrát majitelku, ředitelku a herečku v jedné osobě Danielu Vackovou.

Jak se vám hrálo před vysockými dětmi?

No báječně, protože, jak jste slyšel, tak byly velice spontánní, reagovaly živě a krásně. A je vidět, že jsou vzdělané a že jsou zvyklé chodit do divadla.

No tak divadlo má tady určitou tradici. Pobudete chvíli tady u nás, nebo se hned vracíte zpět do Prahy?

Protože jsme oba dva profesionální herci a ještě kromě toho Filip je i ředitel muzea, tedy dvou muzeí od včerejška dokonce *, takže právě máme moc práce, já zítra hraju, Filip bude řídit muzeum. Takže

musíme zase jet zpátky do Prahy, bohužel, hned. Ale Šípkovou Růženku jsme tady hráli rádi.

ph

*Kolega Daniely Vackové, Filip Jan Zvolský je ředitelem Muzea pražských pověstí a strašidel a od včerejška i Muzea mágů a alchymistů staré Prahy.

„Muzeum alchymistů a mágů staré Prahy je název nově otevřeného muzea v pražském domě U osla v

kolébce na Malé Straně, kde s největší pravděpodobností žil slavný alchymista, magistr Edward Kelley. Muzeum svou expozicí připomíná období vlády Rudolfa II., tedy významnou éru pražské historie. ČTK to řekl zástupce muzea Filip Jan Zvolský. (zdroj: č t k – 12.10.2011“

pozn. aut.

Do Vysokého s nalezcem z půdy

Petr Škrabal a Daniel Přecechtěl režiséri

Morkovští ochotníci, o.s.
Co vás to napadlo pustit se do retra?

Pro nás bylo důležité, že je to ko-

medie. Když jsme si text přečetli, tak se nám líbil a dokázali jsme vidět nějaký způsob, jakým to uděláme.

A jak se vám dařilo ten zamýšlený způsob realizovat?

Jestli myslíte zkoušky, tak ty se moc nedařily, tam jsme si byli trochu nejistí. Ale pak samotné provedení při štacích se nám už líbilo, tam se nám docela dařilo.

Hádali jste se, přeli? Ptám se,

protože v programu máte napsáno, že režíroval i celý soubor.

Nehádali jsme se, rozhodujeme v souboru o všem demokraticky. A když nefunguje demokracie, tak rozhodujeme my dva.

Tak to je úplně báječný. Jak jste k tomuto titulu přišli?

Tak to je taková zvláštnost. Tuto hru loni našel jeden náš fanoušek na půdě domku své babičky ve ves-

nici, která se jmenuje Porýnce, a daroval ji naší tetě se slovy: dej to morkovským divadelníkům, nebo to vyhodím. My jsme si ji přečetli a bylo všechno jasné.

No a dostali jste se s ní k nám do Vysokého.

Ano, s nalezcem s půdy.

ph

Kdo koho potkal...

Nebudu nosit mouku do mlýna a psát o tom, že Cimrmanova hra dokladuje šíři dramaturgické skladby letošního festivalu. Zbytečná je podle mě také diskuse na téma, je-

li pro někoho přínosné Cimrmanovy hry u v á d ě t, jaké jsou možnosti inscenování jeho

her, jestli existuje soubor, který to dělá nejlíp atp. Na ničem z toho se prostě nikdy nemůžeme dohodnout. Jistota je totiž jediná: Nejhorší ze všeho jsou trpaslíci. Ty potvory vám vlezou všude!

A vlastně ještě jedna – nikdo neví, jak dlouho tu "Cimrmani Original" ještě budou, ale doufejme, že hodně! Dlouho! A tak jsem si jistá, že je vždy dobré Cimrmana citovat, sledovat, poslouchat, mluvit o něm, čímž popírám, co jsem napsala na začátku.

Je mi strašně líto, že jsem v noci nešla domů s Mášou Caltovou a Cimrmana nepotkala. Ach jo! Zase ale na druhou stranu, jestli takhle vždycky po každém představení potkává autora předlohy, tak nevím, jestli je co závidět...

Cimrman prý Máše zdůraznil, že by se o něm mělo mluvit s větším nadšením. A to je pravda, vážení. České kulturní dědictví by bez něj bylo poloviční a nepředstavitelné, asi jako Jason bez Drsoně, Frišten-ský bez psů, Doktor Vypich bez svého "er" nebo tak něco. A jestli si pan Vrchovský myslí, že potkal Krakonoše, tak se hluboce mýlí...

Lenka Lázňovská se klidně přiznala, že v noci nikoho nepotkala. Coby oddaná fanyнка Cimrmana a jeho divadla s ním má asi vše vyřešeno a dál není potřeba o čemkoli mluvit. Je pyšná, že vyhrál českou anketu Osobnost roku. To

já taky: Cimrman na Hrad! Jé, dovedete si představit, jak bychom se měli?

Scénograf Jaromír Vosecký raději ani nemluvil o tom, kde v noci byl. U představení souboru z Měs-

tečka Trnávka očekával ve výpravě více vlastní invence. Ale prý respektuje, že se tvůrci drželi originálu a výtvarnou stránku naplnili dobře.

František
L a u r i n
upozornil
na to, že
ú v o d n í
přednáška
je u Cimr-
manů vždy
nedílnou
součástí

představení, nikoli nějakou samostatnou chytristikou. Je to úvod do poetiky tvůrců inscenace. Ve středním představení se právě tohle nepodařilo naplnit a bylo to možná tím, že účinkující měli skutečné výpadky textu a skutečnou trému, na rozdíl od "Cimrmanů Original", kteří to, přátelé, jen s přesnou mírou nadšázky hrají.

Rudolf Felzmann, guru "Půdičkářů" prý také nikoho v noci nepotkal, ale slíbil, že zítra se o to pokusí.

Frekventanti semináře KDP mladým bez obalu řekli, že se jim představení nelíbilo. Nakonec v něm ale pro sebe přece našli

nějaký ten klad: „*Jen u krále, který se poměrně trefil – hrál, že nehraje. To se nám líbilo a bavilo nás.*

Zklamal nás moc rychlý spád některých scén, chtěli jsme trochu prostoru, abychom se mohli zamyslet nad vtipem,“ řekla za všechny

slečna Laura a ještě položila otázku, proč si soubor hru Cimrmanů vlastně vybral?

Režisérka inscenace ji pak ubezpečila, že to bylo z odvahy. A já tomu věřím a dodávám, že to muselo být i z nesmírné lásky k Cimrmanům. Protože

jinak si nedovedu představit tolik úsilí pro tři reprízy... To je jak z Cimrmana!

„Dalo nám práci přesvědčit Děda Vševěda, aby nehrál. Tam jsem selhala, hraje to, jak chce on. Má totiž nejvíc hereckých zkušeností,“

povzdechla si na závěr režisérka zcela v žánru a duchu autora.

Pavλίna Schejbalová

Pohledy jen černobílé

Letos se opět pohybuje ve Vysokém a po přehlídce skupina dvacíti studentů semilského gymná-

zia Ivana Olbrachta. Navštěvují představení i hodnotící semináře, pracují ve svém semináři, cvičí svou koncentraci, vyslovují své

názory. Někteří z nich už byli na vysoké přehlídce i v loňském roce, takže kurz vedený režisérem a pedagogem Milanem Schejbalem jim vůbec není cizí.

Dnes jsem se byla jen na malou chvilku podívat na jejich odpoldní seminář v Prvosence. Chvilí jsem poslouchala jejich povídání o představení, o ochotnicích obecně

a musela jsem se sama pro sebe smát. Jak moc jsou nekompromisní, jak hrozně jsou černobílí, jak děsně je jim všechno jasné a neskuptečně je všechno jednoduché. Buď je něco dobrý, nebo blbý. Když je to dobrý, je to fajn, když je to blbý, nestojí to ani za ztrátu slova. Proč? K čemu? Ztráta času. Nedostatek rozumu při výběru či realizaci.

Jak krásné musí být, když je člověku všechno tak jasné. Ráda bych je potkala znovu tak za deset let, abych viděla, zda jejich ostrý pohled ztupne, zda jejich barevná škála získá víc odstínů, zda si budou už všimát dobrých jednotlivostí nebo dál šmahem odsuzovat celek.

Jsou krásní, protože jsou ještě čistí a neovlivnění v názorech, nabití energií mají chuť poznávat a touhu měnit svět. Je jen na nich, zda zůstanou dál v pozici přidržené otevřenosti nebo přejdou k objektivní věcnosti okořeněné špetkou pokory.

jn

Sedmá, předposlední hlávka...

Jiří Hlávka

*Proč, proč se to všecko,
všecičko zdá,
že jak se zdá,
ten týden, co tu smíme býti,
den nepřidá.*

*Proč, proč je to všecko
jen jako sen,
že každý den
si prchne do dáli jak
celý týden.*

*Čas vás klame,
když najevo nám dá,
že ho víc než dost máme,
že je to paráda!*

*Nic už není náhoda,
týden prchá jak voda v potoce,
naši lásky nádoba
se vrátí po roce.*

*Někdo autem,
někdo má letadlo,
všichni ale směřují sem.
Koho z nás by v tu dobu napadlo
jet snad v dalekou zem.*

*Vysoký je lákadlo pro všechny
a každý z nás vrací se rád,
opatrujte se všichni prasecky,
Ať můžem zazpívat:*

*Už jsme tady,
už je čas,
už se chvíle setkání završí,
ať Krakonoš hlídá nás
ze svého návrší.*

Biorytmus říkal ne

Svatka Hejralová si přečetla těsně před přehlídkou svůj biorytmus a ten jí říkal, že by vlastně tenhle rok bylo lepší, kdyby přehlídku vynechala.

*„Minulý pátek tam psali, že můj
intelligenční biorytmus se pohybuje
hluboko pod nulovou hodnotou,
konkrétně na hodnotě -60 a že tedy
raději nemám nikam chodit,“ pro-
zradila Svátka.*

Tohoto varování však nedbala, do přehlídky se přece jen pustila s nadějí, že se vše snad s její inteligencí zlepší: *„Během týdne vystoupal můj intelligenční biorytmus na hodnotu nula a je naděje, že v sobotu bych mohla dosáhnout +30,“* zadoufala Svátka.

jn

Pro bezchybný chod přehlídky je třeba kromě
V průběhu, při přípravě a při vypořádání proteč
Tok peněz v tisících korunách je v

**Příspěvky státních
a samosprávných
organizací 227**

**Vstupné
200**

**Partneři
130**

**Reklamy
20**

**Různé
23**

Příjmy celkem 600 tis. Kč

7 ochotných rukou nezbytná podpora finanční.
čtem přehledky přes půl milionu korun českých.
ve uveden v následujícím přehledu.

Výdaje celkem 600 tis. Kč

Doba je zlá, aspoň vás nakrmíme

„Dnes jsem tady za pět H, za ředitelku přehlídky a ještě za sponzora představení Městečka Trnávky.

A když včera děkovali za párek v rohlíku, rozhodla jsem se dnes svůj sponzorský dar trochu inovovat,“ prohlásila při loučení Svatka Hejralová a nesla loučícímu se souboru talíř jednohubek z paprikové klobásy a chleba. Pak předala di-

plom jako jedinou trvalou památku na letošní přehlídku, ostatní dary už byly všechny jedlé a pitné – pivo a dort. A to vše se slovy: „Doba

je zlá! Aspoň vás nakrmíme.“

Ke zjištění, jak se obyvatelé Trnávky chovali ve chvílích volna a v centrech zábavy, nepřispěla výpověď hostese Karla – jediné, co o souboru řekl, bylo, že jsou pilní, dochvilní a snad i spokojení. A tak byli s Telemarkem a radou, aby

tříkrát objeli místní kostel, vypuštění zpět domů pod podmínkou, že si neodvezou s sebou slunce. Neodvezou je zcela jistě, protože zůstávají na Sejkorák.

Zástupci účinkujících z Defilé Pohárku SČDO byli nejprve pochváleni za kvalitu letošních výstupů a poté oni konstatovali, že toto je jediná příležitost, jak se do Vysokého dostat. Protože oni jsou povětšinou členy souborů městských, a proto dle stanov KDP sem postoupit nikdy nemohou.

„Letošní odpoledne s pohárkem je pro nás motivací hledat další pěkné monology,“ prohlásili.

jn

Listárna

Pohled zvenku

Právě jsem přišla domů, ještě úžasně rozechvělá nádhernou

Maryšou od Boleradických, a je mi jasné, že spát ještě chvíli nepůjdu.

Přehlídkový Větrník hltám vždycky

pocitivě, a tak mě napadlo, jestli byste pro jednou nestáli taky o takový "pohled zvenku" - pohled někoho, kdo divadlu nejspíš nikterak nerozumí, ale přesto divadlo miluje.

Babička Hanka Strnádková mě vodívala do vysockého divadla snad od té doby, co jsem se naučila chodit. Na slavná vysocká před-

stavení - třeba Únos Sabine, Slaměný klobouk nebo hru O umučení..., ale taky na přehlídku. Už od jara jsem se těšivala na den, kdy Krakonošáci

rozmístí po městě stojany s barevnými vlaječkami a na balkoně divadla se objeví transparent,

tenkrát ještě vesnický a zemědělský. Na vítání jsem chodila denně a na konci týdne doma ohromovala nazpaměť naučenou

Krakonošovou řečí. To šprtání mě, pravda, po čase přestalo bavit, do divadla jsem

chodívala spíš večer a z hasičovny jsem se mockrát

vracela až před svítáním, což mělo na mé pracovní výkony toho dne poměrně neblahý vliv.

Léta běží, zkušenosti přibývají, někdy veselé, někdy trpké, jak už to v životě bývá. Ale na přehlídku se těším rok co rok pořád stejně. Sice ne od ja-

ra, protože už mám rozum a vím, že po přehlídce nás nečeká nic jiného než tuhá krkonošská zima, ale od srpna určitě. Pořád mám ráda vlaječky a transparenty na divadle, pořád

chodím po odpoledních poslouchat Krakonoše (pravda, spíš z dálky, moje dcera se ho totiž

strašně bojí), jen tu řeč se už nazpaměť ne a ne

naučit. Babička mi utekla ke Krakonošákům již před lety a usadila se na celý týden v krámku u vchodu,

kde s úsměvem a energií sobě vlastní prodává motýlky, Větrníky a zázvo-

rové pivo. Stala se tak dobrovolně jednou z těch, kteří pro nás, Vysočáky i přespolní, tuhle nádherou přehlídku vyrábějí. My zvenku to máme lehké - koupíme si lístek, hodíme

se do gala a jdeme si do hlediště

užít to pověstné divadelní kouzlo, upřímný smích či slzy dojetí.

Ale - herce, co nás rozesmějí či

rozpláčou, musí někdo ubytovat, nakrmit, přiví-

tat i vypravit k odjezdu, návštěvníky v hospůdce musí někdo obsloužit, v divadle musí být světlo, teplo, zásoby jídla i něčeho ostřej-

šího proti podzimnímu chladu, v šatně se nesmí poplést kabáty, porotu je třeba obskakovat, aby v dobrém rozmaru byla k soutěžícím shovívavá, brambory na Sejkorák je třeba oškrábat, a i ten Větrník musí někdo napsat a vytisknout. To celé je velikánská spousta skoro nepřetržitě práce a nikdo ze zúčastněných toho za celý týden nejspíš moc nenaspí. V práci si vezmou dovolenou nebo alespoň kratší směny, mladší neodjedou do škol a stanou se na týden dospělými pod tíhou svěřené odpovědnosti, aby se příští pondělí mohli všichni

unavení, ale spokojení zase vrátit na svá místa.

Proto si myslím, že největší poděkování si náš divadelní kolektiv a všechny pomocné duše zaslouží právě od nás, lidí zvenku, kteří si atmosféru přehlídky každý rok plnými doušky užíváme a přejeme si, aby se nám napřesrok zase vrátila. Takže - i když vím, že to zdaleka nestačí - děkujeme!!!

Lucie Strnádková

Vážení divadelní přátelé !

Obracíme se na vás s nabídkou možné účasti na prezentaci ochotnického divadla a společného setkání divadelníků formou zábavného konání při příležitosti Letnic 2012, Slavností lípy a 145. výročí založení ochotnického divadelního souboru v Tatobitech, které se uskuteční v sobotu 23. června 2012 v Malířově zahradě.

Předpokládaný program je pro

divadelníky velmi inspirativní, protože jsme toto odpoledne zvolili jako kostýmované DIVADELNÍ BALÁBILE dané rámcově renesanční dobou Rudolfa II. Pestré odpoledne chceme zahájit průvodem divadelníků a příjezdem císaře Rudolfa II. Setkání bude dále pokračovat v Malířově zahradě, což je velmi příjemné přírodní prostředí se zastřešeným podiem, kde budou následovat jednotlivé divadelní, hudební a pěvecké improvizace s použitím historických reálií. Součástí bude i dobový trh s drahými kameny, zajímavým zbožím a občerstvením. V případě nepříznivého počasí toto venkovní setkání přesuneme na místní divadelní sál, který bude sloužit divadelníkům pro případné převléknutí do kostýmů. V místě jsou ještě tři restaurační prostory, venkovní kiosky a další možnosti dle případných požadavků souborů. Mimo zachování historického rámce nejsou žádná omezení v námětech písní, tanců, scének a použití rekvizit, koňů, vozů a dalších inspirací.

Pořadatelé nemohou zaručit žádné finanční náhrady. Tato akce je vedena především snahou o propagaci ochotnického divadla a lidí, kteří tuto bohuľibou činnost provozují.

Přivítáme také programy loutkových divadel. Scénář se připravuje a pro jeho upřesnění budeme potře-

bovat znát vaši nabídku účasti, případně programu.

Těšíme se na kontakt a případnou účast.

Se srdečným pozdravem jménem pořadatelů:

Petr Pešek

Víte že,...

...se dá velmi dobře nocovat i na jevišti vysokého divadla Krakonoš? O pronájmu celého jeviště, jež by pak technici divadla rozdělili na části a pronajímali k nocování ve vašem vlastním spacáku a na vaší vlastní karimatce, uvažuje starosta spolku Karel Bárta. Jan Vaverka ml. s pronájmem souhlasí, se svý-

mi kolegy vyzkoušeli minulou noc kvalitu spaní a podle předběžné kalkulace bude jedna romantická noc na jevišti se snídaní stát cca 150 korun. *jn*

Vše je v pořádku

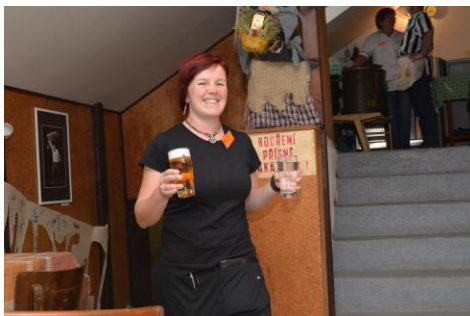
Ve čtvrtek dopoledne proběhla v divadle Krakonoš kontrola, prověřující hygienický stav zvláště kuchyňky a půdičky. Kontrolorka shledala vše v rámci režimu přehlídky v pořádku, požádala jen o doplnění teploměrů do ledniček. *jn*

Ochutnávka divadelního baru

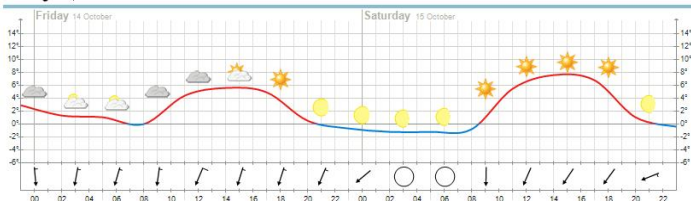
Ořechov zahájil ochutnávku nápojového lístku divadla Krakonoš, respektive jen jeho alkoholickou

část. Napoprvé se to nepovedlo. Začali včera po vítání, pak si šli oddechnout do postýlky a tím celý test přerušili. Ačkoliv jej takto přerušili a správně by měli začít znovu, pokračovali po večeri tam, kde odpoledne přestali. Kolem desáté večerní byli tak někde v půli. Jestli tedy v těchto chvílích potkáváte po divadle mátožné postavy Ořechovských, pak důvodem jejich sinálních obličejů je právě tato ochutnávka. Pravdou je, že jim moc nepomáhal Martin Hnyk. Domluveno bylo, že ochutnávka bude probíhat v malých panáčcích – tuto úmluvu dodržovala Bobina i Aleš, ale Martin měl zcela jiné míry – malý panák 0,5 dcl, velký 1 dcl. Nápojový lístek dopili ve 22.55. *jn*

Předpověď počasí na pátek

Meteogram, next 48 hours

A máte to tady. Mrzne. A bude čím dál tím víc. Sluníčko, které žlutásci přivezli, nic nezmuže. Alespoň půjde na teplé míchané. A indiáni štípou dříví.

Partneři XLII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

